

Sygn. akt II CNP 3/09

POSTANOWIENIE

Dnia 7 kwietnia 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 7 kwietnia 2009 r.,
skargi M. P. i J. P.
o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 20 września 2006 r., wydanego
w sprawie z powództwa Miasta Ł.
przeciwko G. P., M. P. i J. P.
z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanej - Stowarzyszenia
Rolników i Kupców Targowiska T.
o stwierdzenie nieważności umowy,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 20 września 2006 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację pozwanych [...] od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 31 stycznia 2005 r. uwzględniającego powództwo Miasta Ł. o ustalenie nieważności umowy dzierżawy nieruchomości położonej w Ł. oraz nakazania wydania tej nieruchomości.

W skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia pozwani M. P. i J. P. zarzucili naruszenie prawa materialnego: art. 58 § 1 k.c., art. 8 ust. 2 pkt 4 i art. 8 ust. 3 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów przez fakt ich zastosowania. Skarżący wskazali przepisy, których naruszenie uzasadniało wniesienie skargi oraz opisali błędy Sądu w związku z ich stosowaniem. Dodali, że zaskarżenie orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, bowiem biorąc pod uwagę wartość przedmiotu zaskarżenia nie przysługiwała skarga kasacyjna i nie zachodziły w tej sprawie przesłanki do wznowienia postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać: 1) oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości lub w części, 2) przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie, 3) wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, 4) uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy, 5) wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, a ponadto – gdy skargę wniesiono stosując art. 424¹ § 2 – że występuje wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi, 6) wniosek o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem.

Skarga nie spełniała wymogu art. 424⁵ § 1 pkt 2 k.p.c. a więc przytoczenia jej podstaw oraz ich uzasadnienia. Nie sanuje tego braku okoliczność powołania się na uchybienia sądu. Jak trafnie wskazał Sąd Najwyższy, a stanowisko to jest

podzielane w składzie rozpoznającym sprawę, skoro wymagania skargi wskazane zostały w pkt 2 i 3 art. 424⁵ § 1 k.p.c., to oddzielnie należy rozpatrywać każdy z tych elementów. Wymogi te są niezależne od siebie i spełniają, jako istotne elementy skargi, różne funkcje i cele. Przytoczenie podstaw skargi i ich uzasadnienie pozostaje w związku z treścią art. 424⁴ k.p.c., natomiast wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, jest konieczne, bowiem istotą skargi jest właśnie stwierdzenie niezgodności zaskarżonego orzeczenia z prawem, a więc konkretnym jego przepisem. Naruszenia prawa materialnego lub procesowego mogą, ale nie muszą, spowodować niezgodności z prawem. Przepisy powołane w podstawach skargi niekiedy będą jednocześnie przepisami, z którymi zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, nie zawsze jednak zależność taka będzie występować.

Uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.) polega na przedstawieniu wyodrębnionego wyводу przekonującego, że szkoda została wyrządzona oraz określającego czas jej powstania, postać i związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia niezgodnego z prawem (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 141, z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, nie publ., z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05, nie publ., z dnia 22 listopada 2005 r., I CNP 19/05, nie publ.). Skarżący tego obowiązku nie spełnił.

Przesłanka uprawdopodobnienia szkody, przewidziana w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., zostaje spełniona, jeżeli skarżący powoła w skardze nie tylko wszystkie znane mu fakty, które wskazują na związek między zaskarżonym orzeczeniem a doznanymi wskutek jego wydania stratami lub utraconymi korzyściami, ale ponadto powoła dowody lub co najmniej ich surogaty, które uczynią twierdzenie o wyrządzeniu szkody wiarygodnym (tak m.in. postanowienie SN z dnia 23 marca 2006 r., IV CNP 23/06, *Biul.SN 2006, nr 6, s. 8*, postanowienie SN z dnia 25 lipca 2006 r., III CNP 40/06).

Ze złożonego oświadczenia powinno wynikać, że szkoda wystąpiła. Niezbędne jest przy tym przeprowadzenie przekonującego wyводу

wskazującego czas powstania szkody oraz związek przyczynowy między nią a wydaniem zaskarżonego orzeczenia (por. postanowienie SN z dnia 28 listopada 2006 r., III CNP 55/06, niepubl.). Takiego wyводу skarga nie zawiera, nie zastępuje go bowiem stwierdzenie, że szkoda wystąpiła. Jako uprawdopodobnienie szkody skarżący dołączyli do skargi kierowane do pozwanego – po wydaniu zaskarżonego wyroku – wezwania do zapłaty wskazanych tam kwot tytułem odszkodowania i zwrotu nakładów. Kierowane do pozwanego wezwania świadczą o tym, że to właśnie w jego działaniu upatrują źródło szkody. Nie można zatem uznać, aby przesłanka uprawdopodobnienia wyrządzenia skarżonym wyrokiem szkody została spełniona.

Niezależnie od tego skarga nie spełnia wymogu określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. Wykazanie w skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe (art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.) polega na ujawnieniu i przedstawieniu tej okoliczności w sposób wyczerpujący i niebudzący wątpliwości oraz na dowiedzeniu jej istnienia i przekonującym uzasadnieniu. Niezbędne jest przedstawienie analizy prawnej przepisów dotyczących środków zaskarżenia, których zastosowanie - w odniesieniu do zaskarżonego orzeczenia - jest niedopuszczalne lub z innych przyczyn na pewno nie mogłoby odnieść skutku. (por. postanowienie SN z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006/7-8/140, postanowienie SN z dnia 28 lutego 2006 r., I CNP 12/06, nie publ.). W konsekwencji wymaganie przewidziane w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. nie jest spełnione, jeżeli jak to jest w niniejszej skardze, pozwany ogranicza się do stwierdzenia, że od zaskarżonego orzeczenia nie przysługuje skarga kasacyjna z uwagi na wartość przedmiotu zaskarżenia oraz nie zachodziły przesłanki do wznowienia postępowania.

Zgodnie z art. 424⁸ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy odrzuca na posiedzeniu niejawnym m.in. skargę niespełniającą wymagań określonych w art. 424⁵ § 1 k.p.c. Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.